

Oponentský posudek diplomové práce:

Gabriela Kallová: *Československá emigrácia v Argentíne v textoch českých cestovateľov prvej tretiny dvadsiateho storočia* (Středisko ibero-amerických studií FF UK, 2010, 97 s. rkp.)

Diplomové práce Gabriely Kallové je věnována problematice migrace z českých zemí do Jižní Ameriky, konkrétně pak do Argentiny, v prvních dekádách 20. století, kdy vlna transatlantického vystěhovalectví kulminovala. Jedná o problematiku poměrně hojně studovanou jak evropskými, tak americkými historiky (ostatně produkci samotného Střediska ibero-amerických studií autorka zná a cituje). Přesto jde o téma velmi aktuální (migrace představují i v současné době zásadní výzvu pro většinu států, a to z hlediska vysílání i přijímání migrantů).

I z hlediska metodického jde o práci zajímavou. Autorka se neomezila na pouhé faktografické shrnutí, i když je jasné, že faktografii zvládla. Za svůj hlavní cíl zvolila analýzu „obrazu“ argentinské reality a života první a druhé generace migrantů, tak jak ji vytvářely propagační, kritické a zábavné texty soudobých českých autorů: Ferdinanda Misslera, Ferdinanda Klindery, Františka Čecha-Vyšaty, Vladislava Forejta-Alana, Boženy Čvančarové a Anny Kodýtkové. Táže se, do jaké míry byla tato líčení reálná a jaké poselství vlastně českému čtenáři přinášela (a z jakých příčin). Byť jsou někdy především srovnání vzájemně příliš nekompatibilních pramenů velmi přímočará (Missledovy letáky rozdávány plavebními společnostmi vs. Klinderova objemná, tiskem vydaná, byť rakouskou vládou sponzorovaná publikace – s. 40), představuje tato diplomová práce velmi kvalitní sondu do různých forem českého diskursu věnovaného problematice vystěhovalectví.

Zároveň autorce zdařile demonstrovala, že v případě Argentiny – a můžeme dodat, že ani dalších regionů, které se stávaly objektem zájmu migrantů – nelze uvažovat o jediném modelu přistěhovalectví a adaptace migrantů. Objasnila zásadní rozdíly mezi městskými a venkovskými přistěhovaleckými komunitami co do pracovní náplně, životního standardu i možností vzájemné komunikace krajanů.

Práci by nicméně prospěla pečlivější závěrečná korektura. Překlepy v textu pouze ztěžují četbu. Závažnější jsou nepřesnosti v bibliografických údajích v poznámkách pod čarou a v závěrečném seznamu literatury, i citování titulů, které s tématem mají pramálo společného (například František Kutnar byl jistě jedním z protagonistů studia vystěhovalectví z českých zemí; v jeho *Přehledných dějinách českého a slovenského dějepisectví* ale o něm sotva najdeme nějakou zmínku). Stejně tak by bylo z metodologického hlediska možné vznést

námítku proti citování českých pramenů (jako jsou letáky Ferdinanda Misslera, s. 28) ze španělských edic a jejich následnému překladu do slovenštiny, aniž by bylo např. vysvětleno, že byl pramen pro autorku zcela nedostupný. Pokud se autorka pouští na půdu obecnější problematiky, dopouští se občas zjednodušení (např. s. 42 – „typickým znakom českých prisťahovalcov, na rozdiel of ostatných, bol rodinný charakter prisťahovalectva.“ Patrně se těmito „jinými“ míní sezónní migranti z románských zemí; ale existovaly i jiné skupiny permanentních migrantů z různých částí Evropy, které fungovaly na bázi rodinných skupin, a naopak, jak sama autorka uvádí hned na následující straně, také mnoho Čechů přicházelo do Jižní Ameriky jednotlivě a na pobyt pouze dočasný.)

Celkově lze ale diplomovou práci Gabriely Kallové hodnotit jako zdařilou. Autorka prokázala schopnost pracovat s historickými prameny, samostatně je interpretovat a své závěry přesvědčivě prezentovat v písemné podobě. Vzhledem k výše uvedeným dílčím výhradám navrhuji její hodnocení známkou **velmi dobře až výborně**, v závislosti na obhajobě.

Praha, 15. ledna 2010

Doc. Markéta Křížová, Ph.D.

Středisko ibero-amerických studií FF UK